

ĐC

159

ân Tiến Như

Giữa mùa
thơ

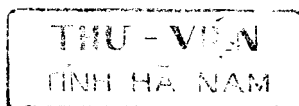
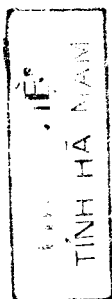

GIỮA MÙA

TRẦN TIẾN NHU

Giữa mưa

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Năm 2000

Giữa mưa

*Trượt chân dép đứt giữa đường
Chân thương tay rách. Tay thương chân mòn
Vuốt mặt nẻ mũi nước dòn
Lưng ướt thương cái đầu còn ướt hơn.*

Đông Quan rằm tháng giêng Canh Thìn

Sàng sảy

*Chân đi
Mắt nhìn
Tai nghe
Mũi thở*

*Tay sàng
Tay sảy
Hạt mảy
Nâng niu*

Mạc Hạ - 1997

Chơi tranh

Tặng Trần Văn Sĩ

*Tường nhà anh
Treo ba bức tranh
Bức vợ anh
Bức con anh
Bức Văn Cao già nua gầy gò tóc bạc
Tôi dăm chiêu nhìn
Ngỡ ngác
Anh bảo đó là ba thần tượng của anh*

Mai dịch - 1998

Cọ sát

*Không gian cọ sát tôi
Nắng mưa đều ướt áo*

*Thời gian cọ sát tôi
Cái đầu nhiều khi nhức nhối*

*Đất đai cọ sát tôi
Bàn tay gân guốc rộp phồng*

*Câu thơ cọ sát tôi
Nhịp trái tim được điều chỉnh.*

Xóm Sông - 1998

Tóc

*Thời gian nước chảy lặng thinh
Con thuyền tuổi tác của mình của ta
Mái tóc như thể mái nhà
Cuộc đời mịt mịt còn qua trên đầu.*

Bão số 5-1986

Giật mình

*Điếu thuốc vẽ vòng số không
Thời gian đen ngòm lửa khói*

*Nỗi niềm tan vào ly rượu
Thời gian nghiêng ngã chơi vơi*

*Hoa tay đặt dưới cổ bài
Thời gian đảo chao hạnh phúc*

*Bước chân đông dài du dạo
Thời gian cuốn theo gió trời*

*Ngũ tuần ngồi buồn ngẫm lại
Giật mình phách lạc hồn rơi.*

1946 - 1996

Không đề

*Tôi muốn bê mặt trời đặt vào đêm tối
Để thời gian mãi ngày*

*Tôi muốn có một niêu cơm Thạch Sanh
Để khỏi phải nghĩ về cái cái đói*

*Tôi muốn có ba chân như kiềng
Để đứng đâu vững đấy*

*Tôi muốn ném tôi vào tương lai
Như hòn đất được ném ra cánh đồng phơi ải.*

Ổng

*Tôi tự đắp mình
Bằng cái bay của người thợ xây.
Cái bàn xoa
Xoa nhẵn hồng da thịt*

*Sau thời gian bồi trức
Và sửa lại mình
Ổng một hôm
Sửng sốt trong gương
Tôi như phồng.*

Tháng 6-1999

Động

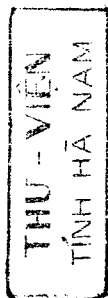
*Lá vàng sót lại tháng ba
Lộc lưa thưa nhú trở ra mùa hè
Thời gian đất ấm ba bề
Rê sâu cần mẫn toả về một phương.*

*Lối yêu đi mãi nên đường
Đò ngang chở bước tha hương bây giờ
Tiếng gà gáy động cơn mơ
Vòm xanh trước ngõ thân thờ chờ chim.*

Đất

*Đất của cá là nước
Đất của chim là trời
Đất của đất là gió
Đất của trời là ta*

1998

Đẽ đầu

Làm thầy bạc tóc một thời
Bấy nhiêu trò dạy nên người bao nhiêu

Làm tướng, chèo lái phiêu diêu
Trận thua, trận thắng -trăm chiều cập kênh

Làm quan chiếc ghé chông chênh
Chữ ký nào phải như tranh treo tường

Làm chồng nhỏ gọn thân thương
Cán cân bốn mặt đời thường đẽ đầu.

Láng giếng

Tặng NTV

*Sân vẫn còn sân đất
Thóc phơi nhờ sân người
Giếng khoan chưa hạ được
Nước nôi nhờ giếng ai
Xe cộ sấm chưa đủ
Lúc cần đi mượn hoài
Ấm chè đôi khi thiếu
Xin một người cho hai
Tình người không phải sấm
Ai cửa đóng then cài !*

Vạn Nghệ - 1995

Nói

*Sông nối suối
Biển nối sông
Ta với người
Nói
Một vòng nhân gian*

1999

Chữ Thầy

*Chữ lễ thơm ngát hoa tươi
Chữ vẫn mơn mớn như chồi búp xanh
Chữ trung hồng trái tim lành
Chữ hiếu tròn trịa nên vành trăng thơ*

*Chữ thầy như thóc trong kho
Chỉ cho không bán. Thầy cho một thời
Tóc thầy giờ trắng màu vôi
Lưng thầy thước thợ đo đời ngắn đi*

*Với bao kẻ nhận nghĩ gì ?
Đừng ai vác chữ đi khoe thầy buồn.*

Vinh Trạ - 1997

Ảo giác

*Đồng tiền vác trên vai đi buôn
Đồng tiền công sau lưng đi làm
Đồng tiền đội trên đầu
Đi cứng trời cứng đất
Đồng tiền khoác phong bì đi hiếu hỉ*

*Đồng tiền nào mua tiên ?
Đồng tiền nào ném qua cửa sổ ?*

*Tôi đứng nguyên
Xem những đồng tiền nhảy múa
Mắt tôi không nhòa
Tôi nhắm lại :
Mọi đồng tiền có lẽ chỉ là ảo giác
Còn ước ao của người ta là có thật.*

Nhắm bóng

*Thơ làm mới được góc câu
Rượu sương đắng ngắt khó vào tâm tư
Áo bèo buông một niềm mơ
Giật lên gặp chú cá cờ, thả ra*

*Vác cần quay trở về nhà
Thôi đành nhắm bóng ngày qua, khật khừ*

Đại Lải - 1999

Cửa tôi

*Từ lâu tôi nghiện thuốc lào
Một ngày không hút nôn nao bản thân
Mới đi vào phố một tuần
Thuốc lá làm khổ mấy lần tôi ho*

*Đầu răng áo ám cơm no
Vẫn chuta thi vị còn chờ niềm yêu
Điếu hút sáng diếu hút chiều
Khói lên vẩn vít cái điều của tôi*

*Trái tim ơi ! Trái tim ơi !
Bởi yêu nên nghiện một thời dấy thôi
Những ai say ngọt, chuộng bùi
Tôi thì yêu đến chết người đắng cay.*

Khe Cạn

*Mùa khô Khe Cạn không cạn
Nước gương trong vắt dồi dào
Thông đứng nghiêng đầu chải tóc
Núi Ngọc lặng ngồi vuốt râu*

*Tôi đi tha thẩn chiều đời
Tiếng chim rơi đầy túi áo
Khe Cạn và tôi một nỗi
Như viên cuội nép bên bờ*

*Ngọn gió thổi tôi tới hồ
Mênh mông không làm loá mắt
Bình tâm quay nhìn Khe Cạn
Rì rầm nước chảy vào tim.*

Đại Lải - 1999

Giao thừa

*Tôi ngồi sắp lại thời gian
Tháng
Ngày
Lần lộn*

*Tôi ngồi sắp lại kỷ niệm
Trước
Sau
Lôm côm*

*Nhớ - quên rồi
Quên - nhớ mãi*

*Mê mãi tôi ngồi
Sắp lại
Buồn
Vui...*

Tết Bính Tý - 1996

Đường

Cho Trà My

*Thời gian mài những lối quê
Lối ra đầu ngõ lối về cầu ao
Con chuồn ngủ gật bờ rào
Chùm hoa xấu hổ lối vào vườn xanh
Giọt sương lóng lánh trên cành
Xinh như con mắt dịu lành của Xuân*

Trời mưa dầm dấu bàn chân
Trời nắng trải mịn bóng râm trưà tròn
Lối quen đi mãi nên mòn
Đầu nhấm mắt lại chân còn nhớ đi
Lối nào chập chững tập đi
Lối nào chạy nhảy những khi nô đùa
Lối nào mẹ gọi không thưa
Lối nào bố mắng chẳng chừa, ham chơi
Mưa trôi đất trũng xuống rồi
Lối đi sạch cỏ đón mời chân qua.

Tuổi thơ say đến la cà
Lối xưa nay đã mở ra bốn trời
Đầu đi dọc một đời người
Đường nào cũng mới lấm thoi, lạ lung.

Sư phạm Hà Nam 9-1998

Đều

Cho Trần Mạnh Giỏi

*Bố công tác nơi xa
Con ở nhà với mẹ
Bữa ăn so thừa đũa
Sao chẳng thấy bố về*

*Biết con nhớ bố ghê
Mẹ cho lên với bố
Chơi chuta được tuần lễ
Còn lại quấy đòi về*

*Mẹ con mình ở quê
Như chim nằm ấm tổ
Nồi nhớ là ngọn gió
Thổi mát đều hai bên.*

Vạn Nghệ - 1984

Tuổi 15

Cho Nhân

*Cái tuổi như là trái nhót
Vừa chua vừa ngọt ai ư*

*Cái tuổi giống như bài thơ
Nhà thơ còn đang viết dở*

*Cái tuổi trắng non đầu ngô
Ngày kia trắng mới là rằm*

*Cái tuổi mượt mà sau lưng
Bao giờ tóc dài như suối*

*Cái tuổi cong queo dấu hỏi
Thời gian nói câu trả lời*

1993

Ơi mặt trời

*Dòng sông vắng con thuyền, dòng - sông cứ chảy
Ngon gió vắng cánh diều - ngon gió cứ vô tư
Con đường vắng bàn chân - con đường vẫn thế
Vươn xa góc bể chân trời*

*Con thuyền vắng dòng sông - con thuyền mắc cạn
Cánh diều vắng ngon gió - cánh diều chao lè tè ngon cỏ
Chúng mình vắng nhau - tình yêu bị đông băng
Ơi mặt trời, anh mãi mãi ước mong...*

1977

Vừa lòng

*Không đi chậm, chẳng đi nhanh
Nên tôi gặp đúng cái tình của tôi*

*Nếu ai đã nhận ra tôi
Thì tôi cũng nhận ra rồi là ai*

*Thức đêm người bảo đêm dài
Còn tôi ngủ ngày - ngày ngắm người sao*

*Buồn vui dẫu có thế nào
Tình yêu vẫn cứ đổ vào tháng năm*

1981

Giá mà

*Đêm qua mất điện cả đêm
Anh nằm bên ấy thương em bên này
Nhà em cửa mở hướng tây
Ba gian nắng suốt cả ngày ba gian **

*Cái chiếu ở dưới cái màn
Cái gối ở giữa. Nóng ran một vùng
Gió còn ở tí không trung
Mưa còn mãi miết trên rừng chuta xuôi*

*Quạt nan quạt giấy đâu rồi
Anh tìm không thấy đành thôi không tìm
Giá mà tìm được sang em
Tặng em chút gió cho quên chút sầu.*

* Ý thơ Nguyễn Bính

Vỡ

Trót xô bát vỡ làm ba
Chấp vào chẳng được ném ra vệ đường
Lặn sao hót được dầu vương
Ngã đèn lửa vắng đêm trường thở than
Tiếng bác kéo hót chẵn màn
Tiếng chũ già néo khéo đàn đứt dây

Giận thương ai kẻ thường ngày
Chuyện mình nở để buồn lây cho người.

Văn nghệ - 1990

Vợ của cháu năm đời cụ Trần Tế Xương

Nuôi đủ ba con với một chồng
Lương mất sức một tháng của em
Chưa bằng một cái phong bì của
ông quan đi dự hội nghị.

Sáng sáng cái mẹt
Chẳng sau xe
Em ra chợ
Rồi em trở về
Hai bánh lớp nhanh mòn
Em hóc hác mệt nhọc
Ba đứa con đi học
Anh lười việc nhà chủ chăm làm thơ
Đồng nhuận bút còm không đủ
trả nợ tiền rượu cấm quán.